

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/105/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207122
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125207122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 2 - 17Csp/105/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. X, XXX XX B., právne zastúpeného: právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názor: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 EUR, takto

rozhodol:

- 2 - 17Csp/105/2025

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 50 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu vychádzajúc z prisúdenej istiny s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

- 6 - 17Csp/105/2025

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 05.09.2025 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/107/2023 bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/107/2023 zo dňa 05.03.2024 súd vo výroku I. určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2017 v časti Vyhlásenia klienta týkajúca sa súhlasu so spracovaním osobných údajov a ich poskytovaním ďalším osobám je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetný rozsudok nadobudol vo výroku I. právoplatnosť dňa 11.04.2024. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v uvedenom súdnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol úspešný. Mal za to, že výška PFZ nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ v symbolickej výške nemôže byť primeraným ani spravodlivým. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva

výška finančného plnenia, by kritériom, z ktorého by mala úvaha súdu vychádzať, mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného porušenia spotrebiteľského práva. Uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia 300 EUR odôvodnil tým, že táto zohľadňuje judikovanie jednej neprijateľnej zmluvnej podmienky, na ktorej platnosti žalovaný trval napriek opakovane judikovanej neprijateľnosti. Záverom poukázal žalobca na to, že otázka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva je definovaná rozsudkom v základnom konaní, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie, pričom z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 09.10.2025 so žalobou nesúhlasil a navrhoval, aby súd žalobu zamietol, prípadne moderoval primerané finančné zadosťučinenie žalovaným navrhovaným spôsobom. Zastával názor, že pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia nie je podstatná sankčná a represívna funkcia primeraného finančného zadosťučinenia. Sankcionovanie dodávateľov na voľnom trhu je totiž prioritne zverené odvetviami verejného práva orgánom kontroly, dozoru a dohľadu nad voľným trhom, resp. nad finančným trhom. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/46/2021 zo dňa 30.11.2021, z ktorého taktiež vyplýva, že PFZ má predovšetkým satisfakčnú povahu a sankčná stránka predstavuje iba vedľajší dôsledok. Dodal, že primerané finančné zadosťučinenie by malo ujmu primerane kompenzovať, nie nahrádzať. Súd by mal vyhodnotiť všetky okolnosti prípadu a stanoviť výšku primeraného finančného zadosťučinenia tak, aby spĺňala predpoklad primeranosti. Primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 EUR za jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku nepovažoval za akceptovateľné. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/9/2024 zo dňa 26.03.2024 týkajúcu sa spôsobu určenia výšky PFZ, kde odvolací súd konštatuje, že nemá sankčnú povahu, i keď predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Cieľom je „len“ kompenzácia osoby a má smerovať k obnoveniu narušenej rovnováhy, nie potrestaniu. Má slúžiť na zmiernenie spôsobenej nemajetkovej ujmy a pri stanovení výšky je potrebné zohľadňovať konkrétne skutkové okolnosti danej veci. Nemá pritom suplovať iné právne inštitúty, najmä nie bezdôvodné obohatenie, ani náhradu škody. Taktiež citoval z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/32/2020 zo dňa 29.09.2020, z ktorého vyplýva, že pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv a povinností, z okolností na strane žalobcu i žalovaného a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností, pričom primerané finančné zadosťučinenie nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí ostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

3. Žalobca nevyužil možnosť repliky.

4. Súd nariadil vo veci pojednávanie. Na pojednávaní dňa 09.12.2025 strany zotrvali na svojich doterajších písomných podaniach a návrhoch.

5. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinným dôkazom predloženým žalobcom - na čl. 5 rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/107/2023-76 zo dňa 05.03.2024 a uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoCsp/17/2024 zo dňa 27.08.2024, oboznámil sa tvrdeniami strán sporu, ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/107/2023-76 zo dňa 05.03.2024, súd vo výroku I. určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 05.10.2017, uvedená v časti Vyhlásenie klienta, v znení: „Klient berie na vedomie, že CFH ako prevádzkovateľ“ na základe dobrovoľného súhlasu dotknutej osoby: b) Osobné údaje Klienta uvedené v Zmluve poskytuje svojej ovládajúcej osobe VÚB, ako aj osobám zo skupiny s úzkymi väzbami k VÚB v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, vrátane spoločnosti Intesa Sanpaolo Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb, marketingové účely, účely vyhodnotenia rizikového profilu Klienta, vymáhania prípadných záväzkov Klienta po splatnosti. Platnosť súhlasu je 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom Klient berie na vedomie, že svoj súhlas je oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že sa Zmluva neuzatvorí, a to písomným oznámením doručeným na adresu Spoločnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 11.04.2024. Predmetný rozsudok bol napadnutý iba vo výrokoch II., III. a IV., pričom Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 9CoCsp/17/2024-112 zo dňa 27.08.2024 zrušil rozsudok vo výrokoch II., III. a IV. (týkajúcich sa ďalších dvoch zmluvných podmienok a nároku na náhradu trov konania) a v rozsahu

zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca vystupoval v predmetnom konaní rovnako ako žalobca, inicioval začatie predmetného konania za účelom ochrany svojich práv spotrebiteľa. Žalovaný bol tiež v postavení žalovaného. Súdu je z vlastnej činnosti známe, že predmetné súdne konanie je už právoplatne skončené.

7. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

8. Vzhľadom na prechodné ustanovenia zakotvené v § 53 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné na danú vec aplikovať zákon č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2024.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024 spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.¹⁾

12. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Zákonnými predpokladmi úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je:

- existencia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o spotrebiteľskom úvere, zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka),
- úspešné uplatnenie porušenia tohto práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde a
- pasívne vecne legitimovaný subjekt, ktorý za porušenie predmetného práva alebo povinnosti zodpovedá.

14. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný (napr. uznesenie 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľa ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti

ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

15. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

16. V predmetnej veci bolo nesporné, že žalobca bol ako spotrebiteľ úspešný v konaní proti žalovanému o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporný. Sporným v tomto konaní bola iba výška uplatneného primeraného finančného zadostučinenia a posúdenie jej primeranosti konkrétnym okolnostiam daného prípadu.

17. Preto súd v prvom rade konštatuje, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľského charakteru, žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ a na predmetný spotrebiteľský vzťah sa vzťahuje úprava zakotvená v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a aj osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

18. Obrana žalovaného v tomto konaní sa zakladala na námietke neadekvátnej výšky požadovaného primeraného finančného zadostučinenia. Súd po vykonanom dokazovaní s poukazom na uvedené ustanovenia však dospel k záveru, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024 bola naplnená, a preto žalobca ako spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa zodpovedá.

19. Súd má za to, že v danom prípade je z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/107/2023 zo dňa 05.03.2024 zrejmé, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa zakomponovaním neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 4 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane spotrebiteľa). Súd mal tak za to, že vyššie uvedené porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa boli v tomto konaní riadne preukázané. Súd navyše zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ako aj na právne závery, ku ktorým súd použitím uvedených právnych noriem dospel, súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na primerané finančné zadostučinenie voči žalovanému, avšak nestotožnil sa so žalobcom uplatnenou výškou primeraného finančného zadostučinenia, ale určil ju v sume 50 EUR. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, súd sa domnieva, že priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétneho porušenia práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, respektíve potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadostučinenie v úhrnnej výške 50 EUR považuje za primerané, spĺňajúce jednak primárnu funkciu satisfakcie pre žalobcu zohľadňujúc podľa názoru súdu ako najvýznamnejšiu skutočnosť, že nesprávne koncipovanou zmluvou obsahujúcou neprijateľné zmluvné podmienky vyvolal žalovaný u žalobcu ako spotrebiteľa stav právnej neistoty, ktorý žalobca mohol/musel riešiť podanou žalobou, pričom bolo preukázané, že zmluva obsahovala túto výrokom súdu judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku týkajúcu sa udelenia súhlasu na spracovanie a poskytovanie osobných údajov tretím osobám. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia súd prihliadal aj na závažnosť dopadov tejto konkrétnej neprijateľnej zmluvnej podmienky a skutočnosť, či mala a aký reálny dopad na žalobcove práva, či povinnosti v rámci zmluvného vzťahu – žalobcom neboli tvrdené a z rozsudku v predchádzajúcom konaní nevyplývajú nejaké zvlášť zaťažujúce následky dotknutej neprijateľnej zmluvnej podmienky na samotného žalobcu a jeho práva a povinnosti. Vychádzajúc z toho, že žalovaný nepodal voči rozsudku v predchádzajúcom konaní odvolanie čo do výroku I., súd taktiež zohľadňoval skutočnosť, že hoci žalovaný sa pôvodne v predchádzajúcom konaní vyjadril, že dotknutá

zmluvná podmienka je odôvodnená, pretože zákon predpokladá získavanie a spracovanie údajov od klienta a dĺžka súhlasu na 10 rokov je dôvodná, následne žalovaný nezotrval na tom, že by sa malo jednať o podmienku, ktorá nie je neprijateľná.

22. Záverom súd zdôrazňuje aj fakt, že účelom primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv spotrebiteľa síce nemá byť len odradenie dodávateľa od takýchto praktík do budúcnosti, je ním aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol potenciálny benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, avšak stále so zreteľom na to, že primerané finančné zadosťučinenie nemá byť nástrojom obohacovania sa pre spotrebiteľa.

23. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobcov plný úspech v konaní, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, súd odvodzoval od úspechu v základe nároku. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. K tomu podporne súd poukazuje na literatúru, napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 926-927, cit. „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti“. Súd je toho názoru, že v prípadoch, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí len od úvahy súdu, pričom súčasne žalobca neuplatňuje výšku plnenia v zjavne nedôvodnej výške, predstavujúcej šikanózný výkon práva, motivovanej len snahou o navýšenie trov konania a nie záujmom na spravodlivom usporiadaní veci, nemožno od žiadneho žalobcu spravodlivo očakávať, aby sa presne „trafil“ do úvahy súdu, pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak bol žalobca v základe plne úspešný aj vtedy, ak čo do výšky bol úspešný len v časti. I keď Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie totožné s niekdajším § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré bolo priamym zákonným podkladom pre priznanie plnej náhrady trov konania aj v prípade čiastočného úspechu, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, vyššie uvedené závery právnej teórie a praxe svedčia o tom, že ani v podmienkach novej procesnej úpravy nie je dôvod na ustúpenie od takého záveru. Súd ďalej už len poznamenáva, že tak, ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., tak aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

- 2 - 17Csp/105/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.